

59

D E K R E T

z dnia 30 marca 1945 r.

o przymusowym zagospodarowaniu użytków rolnych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. (1) Celem zapewnienia wyżywienia ludności wprowadza się przymus zagospodarowania wszystkich gruntów, zdalnych pod uprawę rolną.

(2) Przez zagospodarowanie należy rozumieć uprawę, siew, pielęgnację i zbiory.

Art. 2. Posiadacze (właściciele, dzierżawcy i zarządcy) gruntów zdalnych pod uprawę (art. 1), obowiązani są zagospodarować je należycie w całości.

Art. 3. (1) Wszystkie użytki rolne nie zagospodarowane we właściwym czasie przechodzą do użytkowania gromady.

(2) Gromada obowiązana jest do należytego zagospodarowania takich użytków przez:

- a) wspólne dokonywanie uprawy, siewu, pielęgnacji, zbiorów, omlotów oraz zabezpieczenia i przewozu plonów i produktów — na rachunek gromady, albo
- b) odstępowanie do zagospodarowania i użytkowania na warunkach przez gromadę ustalonych osobom trzecim (fizycznym lub prawnym) na ich własny rachunek.

Art. 4. Posiadacz, który utracił użytkowanie może je odzyskać po zebraniu plonów przez użytkownika wymienionego w art. 3, ust. 2 pkt. a) i b) po złożeniu wobec sołtysa zobowiązania dokonania odpowiednich upraw i zasiewu.

Art. 5. (1) Gromada obowiązana jest do zorganizowania samopomocy rolnej przy uprawie gruntów na terenie gromady; za wykonanie tego obowiązku odpowiedzialny jest sołtys.

(2) Wójt obowiązany jest do zorganizowania i czuwania nad sprawnym działaniem samopomocy rolnej między gromadami danej gminy, a starosta — między gminami danego powiatu.

(3) Sołtysi, wójtowie i starostowie mają prawo wydawania nakazów w przedmiocie celowego i terminowego zagospodarowania użytków rolnych.

Art. 6. Samopomoc rolna obejmuje obowiązek okazywania wzajemnej pomocy przez:

- a) wzajemne świadczenia w formie robocizny oraz użyczanie sprzężaju, środków transportu, uprzęży i narzędzi rolniczych,
- b) pożyczki materiałów siewnych.

Art. 7. Odpowiedzialność za wykonanie wszelkich świadczeń rzeczowych ze wszystkich użytków rolnych zarówno zagospodarowanych jak i nie zagospodarowanych ciąży na całej gromadzie.

Art. 8. Posiadacze nie zagospodarowanych użytków rolnych obciąża się podatkiem gruntowym w podwójnej wysokości.

Art. 9. Zabrania się rozporządzania materiałami siewnymi niezgodnie z ich przeznaczeniem.

Art. 10. Kto:

- a) uchyla się od obowiązku należytego zagospodarowania użytków rolnych lub przeszkadza w zagospodarowaniu gruntów podlegających przymusowej uprawie (art. 3),
- b) nie stosuje się do nakazów lub zakazów wydanych na podstawie art. 5 ust. (3) i art. 6,
- c) używa materiałów siewnych niezgodnie z ich przeznaczeniem — podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu do lat 3. Obok kary pozbawienia wolności orzec można grzywnę do 300,000 złotych.

Art. 11. Do orzekania o przestępstwach, przewidzianych w art. 10 właściwe są sądy grodzkie.

Art. 12. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Apropowizacji i Handlu oraz Sprawiedliwości.

Art. 13. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Edward Bertold

w/z Minister Administracji Publicznej:
Stanisław Totwiński

Minister Apropowizacji i Handlu:
Teodor Piotrowski

w/z Minister Sprawiedliwości:
Leon Chajni